

דינה

כמה כאב יכול להכיל הלב. הצער הגדול ביותר הוא האבדן. כל כך קשה לדבר עלייך בזמן עבר. אומרים שכשמישהו נפטר אז אומרים עליו דברים טובים, אבל עלייך אמרנו תמיד. הקשר בינינו היה יותר מגיסה. היית לי לאחות נוספת, אהובה, אהודה. תמיד ידעת לתמוך, לעזור ולתת מכל מה שיש לך. הנתינה שלך הייתה אין סופית. ודאגת שלא יחסר כלום לכולם. היו לנו רגעים וזיכרונות רבים ויפים ביחד, שמחות, אירועים וחגים משותפים שלא יישכחו. אם יש דבר אחד שמנחם אותנו כעת זה שאת כבר לא סובלת ויכולה כעת לנוח. כך, מרגע שהפסקת לסבול, הסבל שלנו גדל מרגע לרגע. סבל שנובע מגעגועים, מריקנות גדולה ומתחושת החמצה שלא ניתן להסביר. לנצח נישא אותך עמנו ונזכור אותך כפי שאת: אישה, אִמָּא, סבתא וגיסה חזקה, איצה, מלאת חיים וחום. נוחי על משכבך בשלום, גיסתי האהובה. יעל ירימי, חברת ילדות של דינה שנישאה לאחיה והפכה לגיסתה.